

Република Србија
УПРАВНИ СУД
19 У 17421/12
16.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Цакула, председника већа, Радојке Маринковић и Гордане Гајић Салзбергер, чланова већа, са судским саветником Михајлом Ралићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужила АА из ..., ул. ... и ББ из ..., ул. ..., чији су пуномоћници Милетић С. Саша и Милетић З. Снежана, адвокати из Сокобање, ул. Стевана Мокрањца бр. 12, поднетој против туженог Министарства финансија и привреде Републике Србије, Сектора за имовинско правне послове, чији је правни следбеник Министарство финансија Републике Србије, ради поништаја решења број 463-02-00159/2012-07 од 17.10.2012. године, уз учешће заинтересованог лица ВВ из ..., ул. ..., у предмету грађевинско земљиште, након одржане усмене јавне расправе дана 16.09.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија и привреде Републике Србије – Сектора за имовинско-правне послове, број 463-02-00159/2012-07 од 17.10.2012. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ правни следбеник туженог органа да тужилама накнади трошкове управног спора у износу од 66.120,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбија се као неоснована жалба АА и ББ, обе из ..., изјављена против решења Одељења за финансије, наплату јавних прихода и имовинско-правне послове Општинске управе општине Сокобања број 463-40/2008 од 13.03.2012. године, којим се у ставу првом диспозитива утврђује да остаје на снази правноснажно решење Одељења за финансије, наплату јавних прихода и имовинско-правне послове број 463-40/2008 од 13.10.2010. године. Ставом другим диспозитива признаје се својство странке АА из ... и ББ из

Управни спор покренут је тужбом АА и ББ, обе из ..., поднетој Управном суду преко пуномоћника дана 24.12.2012. године, уређену поднеском пуномоћника од 20.02.2013. године, ради поништаја решења Министарства финансија и привреде Републике Србије број 463-02-00159/2012-07 од 17.10.2012. године. Тужиле оспоравају законитост решења туженог органа и наводе да тужени орган није дао разлоге зашто је жалбу одбио наставши да је првостепени орган правилно и потпуно утврдио чињенично стање и правилно применио материјално право. Тужиле истичу у тужби да су и у жалби навеле да органи управе нису надлежни за овакво поступање, већ да је за то надлежан суд опште надлежности, јер

утврђивање права коришћења на плацу није у надлежности органа управе, већ суда у складу са одредбама Закона о парничном поступку. Предлажу да суд тужбу уважи и поништи тужбом оспорено решење. Трошкове управног спора траже за састав тужбе по АТ и на име судске таксе за тужбу и одлуку по ТТ са законском затезном каматом од пресуђења до коначне исплате.

Тужени орган у одговору на тужбу је навео да остаје при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд одбије тужбу као неосновану.

Заинтересовано лице ВВ из ... је у одговору на тужбу навео да оспорава тужбу и да од закључења Уговора о купопродаји непокретности од 26.11.1987. године и даље није окончао укњижење објекта и припадајућег дела парцеле, тако да остаје при поднетом захтеву и тражи да надлежни орган који је учинио грешку код доделе ранијем власнику ГГ из ... од чијих је наследника купио кућу са припадајућом парцелом и која се налазила и тада и данас на делу локације претходних власника, а чији део су продали претходни власници ДД и ЂЂ из ..., а Секретаријат за управне и инспекцијске послове Скупштине општине Сокобања решењем број 03-47/226-1969 од 24.09.1969. године дао на трајно коришћење, ради изградње породичне стамбене зграде национализовано грађевинско неизграђено – плац кат.парцела број ...-део у површини од 0.05,00 ха, у КО ... – раније власништво ДД и ЂЂ из Даље наводи да у том решењу у ставу 4. стоји да је подносилац захтева овај плац купио од ранијих власника на основу писменог уговора закљученог на дан 30.9.1967. године, чиме је стекао статус лица уподобљеног са ранијим власником по одредбама Закона о одређивању грађевинског земљишта у градовима и насељима градског карактера. Решењем број 03-351-5/71 од 13.02.1971. године дозвољено је ГГ из ... као инвеститору да може изградити породичну стамбену зграду на градилишту означеном по кат.парцели број ... у улици новопроектваној. Објект је изграђен на том делу плаца и никада до сада није било приговора и жалби претходних власника због тога. Заинтересовано лице даље наводи да решење Секретаријата за управне и инспекцијске послове Скупштине општине Сокобања број 03-47/226-1969 од 24.09.1969. године за к.п.број ... КО, а према подацима Службе за катастар непокретности стоји да је од парцеле ... формирана .../..., па вероватно постоји могућност да је 1969. године учињена грешка, због чега треба исправити грешку и због чега је донето решење. Тужиоци су наследници пок.ЕЕ, сина претходних власника и кажу да према решењу о наслеђивању имају у својини 0.13,18 ари и које се воде на к.п.бр.../... . Заинтересовано лице истиче да део парцеле који је плаћен претходним власницима ДД и ЂЂ и решењем број 03-47/226-1969 од 24.09.1969. године дат на трајно коришћење ГГ из ... и породична стамбена зграда са гаражом изграђена по решењу број 03-351-5/71 од 13.02.1971. године налазе се на тој парцели. Предлаже да суд одбије тужбу и омогући му да укњижи објект који је изграђен на додељеној парцели и по решењу надлежних органа.

Како је одредбом члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09), прописано да је усмена јавна расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима, то је Управни суд одржао усмену јавну расправу у присуству пуномоћника тужиља, а у одсуству уредно позваног туженог органа и заинтересованог лица.

На усменој јавној расправи одржаној дана 16.09.2015. године, пуномоћник тужиља је остао у свему при наводима тужбе и истакнутом захтеву и предложио да суд тужбу уважи. Трошкове управног спора је тражио на име заступања преко пуномоћника адвоката по АТ и то: за одржано рочиште износ од 47.250,00 динара, на име заступања

на два неодржана рочишта износ од 24.750,00 динара, на име састава тужбе и поднесака по 45.000,00 динара, а све у складу са адвокатском тарифом и то тар.бр. 43, ст. 1, у вези са чл. 44. и 46. а у вези са чланом 15. АТ и на име таксе за тужбу и одлуку по одмерењу суда.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. Закона о управним споровима, ценећи наводе тужбе, одговора на тужбу туженог органа и заинтересованог лица, као и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао:

Тужба је основана.

Решењем првостепеног органа донетим у поновљеном поступку, број 463-40/2008 од 13.03.2012. године, у ставу првом диспозитива утврђује се да остаје на снази правноснажно решење Одељења за финансије, наплату јавних прихода и имовинско-правне послове број 463-40/2008 од 13.10.2010. године. Ставом другим диспозитива признаје се својство странке АА из ... и ББ из Наведеним решењем првостепеног органа број 463-40/2008 од 13.10.2010. године утврђује се право коришћења ВВ из ... на изграђеном градском грађевинском земљишту к.п.бр...../... у реалном уделу од 500/1318 у КО ..., док објекат постоји.

Према разлозима образложења оспореног решења тужени орган је увидом у предметне списе утврдио да су тужиле дана 08.06.2011. године преко пуномоћника поднеле захтев за понављање поступка окончаног правноснажним решењем Одељења за финансије, наплату јавних прихода и имовинско-правне послове број 463-40/2008 од 13.10.2010. године, да је првостепени орган позвао све странке ради саслушања и давања изјаве након чега је на основу расположиве документације донео одлуку и за исту дао образложење које као правилно прихвата и тужени орган.

Код изнетог, по налажењу Управног суда, оспореним решењем туженог органа повређен је закон на штету тужила, с обзиром да из разлога датих у образложењу оспореног решења не произлази као правилан и на закону заснован закључак туженог органа о неоснованости жалбе тужила. Наиме, овај суд налази да у разлозима образложења оспореног решења тужени орган иако дужан, није дао оцену навода жалбе тужила да првостепени орган није био овлашћен да утврђује право коришћења на изграђеном градском грађевинском земљишту и за доношење решења од број 463-40/2008 од 13.10.2010. године, односно да је за такво поступање надлежан суд. Такође, тужени орган није ценио наводе жалбе о погрешној примени материјалног права, односно да списак промена и скице снимања не могу представљати правни основ за смањење површине парцеле. Стога је по оцени Управног суда оспорено решење донето уз повреду одредбе члана 235. став 2. у вези члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, („Службени лист СРЈ” бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС” број 30/10) те из разлога наведених у образложењу оспореног решења не произлази да су испуњени услови прописани одредбом члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку за одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужила, Управни суд је, на основу члана 40. став 2. у вези члана 42. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде, с тим што су примедбе суда у погледу поступка из образложења пресуде обавезне за тужени орган, сагласно члану 69. став 2. истог закона.

Одлука о трошковима поступка у ставу другом диспозитива пресуде донета је на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и одредби чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр.72/11...55/14), које се примењују на

основу члана 74. Закона о управним споровима, па су тужиљама признати трошкови за састав тужбе од стране адвоката у износу од 24.750,00 динара (тар.бр.43), за заступање од стране адвоката на једном одржаном рочишту у износу од 27.000,00 динара (тар.бр.44), за заступање од стране адвоката на једном неодржаном рочишту у износу од 13.500,00 динара, Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС”, бр. 121/12), као и трошкови на име судске таксе за тужбу у износу од 390,00 динара (тар.бр.28.ст.1.) и одлуку у износу од 980,00 динара (тар.бр.29.ст.1.тач.2.) Закона о судским таксама („Службени гласник РС”, бр. 28/94...93/2012).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 16.09.2015. године, 19 У 17421/12

Записничар
Михајло Ралић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Џакула,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИО/РР